

POSTANOWIENIE

Dnia 1 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **V. K.**

skazanej z art. 284 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 1 września 2025 r.

wniosku obrońcy skaranej

o przyznanie kosztów wynagrodzenia obrońcy z urzędu

na podstawie art. 29 ust.1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. 2024 r., poz.1564 t.j. w zw. z § 2, § 17 ust. 4 pkt 2 i § 4 ust. 1, 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2024 r., poz. 763).

p o s t a n o w i ł:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz wyznaczonego z urzędu obrońcy skaranej adw. W. U., Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i sześćdziesiąt groszy) w tym należny podatek VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 7 lipca 2025 r., wyznaczono adw. W. U. obrońcą z urzędu skazanej V. K. i zlecono mu sporządzenie i podpisanie wniosku o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 kwietnia 2021 r. sygn. akt II AKa 181/20 bądź to sporządzenie opinii prawnej o braku podstaw do wniesienia takiego wniosku. Wyznaczony obrońca w dniu 30 lipca 2025 r. złożył opinię o braku podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 8 lipca 2020 r. sygn. akt III K 94/18 utrzymanego w mocy (w części dotyczącej skazanej) wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 kwietnia 2021 r. sygn. akt II AKa 181/20. Wraz ze złożoną opinią obrońca złożył wniosek o przyznanie mu kosztów zastępstwa prawnego z urzędu, jednocześnie oświadczając, że dotychczas koszty te nie zostały pokryte w całości ani w części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy zasługiwał na uwzględnienie. Stosownie do § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2024 r., poz. 763), koszty nieopłaconej pomocy prawnej ponoszone przez Skarb Państwa obejmują:

- 1) opłatę ustaloną zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz
- 2) niezbędne i udokumentowane wydatki adwokata ustanowionego z urzędu.

Zgodnie zaś z § 4 ust. 1 cyt. rozporządzeniem opłatę ustala się w wysokości określonej w rozdziałach 2-5, przy czym nie może ona przekraczać wartości przedmiotu sprawy. Opłatę, o której mowa, podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług wyliczoną według stawki podatku obowiązującej dla tego rodzaju czynności na podstawie przepisów o podatku od towarów i usług (§ 4 ust. 3)

Uwzględniając powyższe Sąd Najwyższy przyznał wynagrodzenie w kwocie wskazanej w sentencji postanowienia, to jest w wysokości opłaty przewidzianej dla tego rodzaju czynności zgodnie z art. 17 ust. 4 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb

Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, podwyższonej o należny podatek VAT.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[J.J.]

[r.g.]